

2017

18 I 50

1 B

Encara que no t'he vejam, acabo
de festejar una mica la Via Chin
Chilla. Tu des de la galeria, i ella
des del jardí. - passava un vent!
Sant d' això, ve que si no potser
ni hauria dut una escala. Així és
que ja pots anar fent amb en
Petit. Em penso que no caldria
pas que li facis l'ullet. Ni hi hauria
von amb que li parles de Jirona
i li diguis si hi vol anar
amb tu. Segur que també ensia
a buscar la malleta. I llavors
ni agudaria de veure qui la fa,
qui la fa la Via Ob., qui la
la Montserrat, qui la fa en
Carboneu, etc etc. Seria un
drama que l'aria partia de

nime.

Jo pensava que, en principi,
havia quedat acordat que si tu
anaves a França a la primera
oportunitat, era molt probable que jo
no hi deixés capra. Però ja que
no hi va quedar altre, que tu
quedi amb tu per veure la sol-
ta d'una manera que no
se resistís — ni jo que en
tinc! Però, pota de tu si
ni encontres. Després resulta
que totes aquestes m'encavelles
són existents en la terra im-
possibilitat. Són capra d'agustant
pel bas i davant a Lleida d'
una estada.

Lleida, veus, si per a anar hi

a la tardar. Almenys, jo és el
Temps que mi ho sentia més
bé. Però és una tardar compta,
húmida, plena de rius i mar,
de cel nuvat i maltes i
d'altres coses. La primavera a
Lleida és una mica excessiva
pel meu gust. Massa verd, massa
roses, massa rius, massa
riams de marcats, massa diques
d'areneta. Però ja a pensar en el
recordo. A.

No se'n va des per dia menta
des! Et penses que no has rosat
un cop i no sap que no
em faràs venir mai, ni que me
la recitessi de cos, que has llegit

la carta d'America. I si subestim
comi soit ven la Hanna! No
era una carta de pisum! Ara
penso que he fit una planxa,
i que havia ~~estat~~ una d'heres
escrit, realment, una carta de
pisum. Ai, i tencu que mi llogi
sostit una carta d'arros. Per que
no la Hestia? Vens, ma em
podries tranquilitzar...

Ten

Maria